Jednací číslo: 49T 13/2024 - 714

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Pokorného a přísedících Zdeňka Pýchy a Evy Pastuškové **takto:**

Obžalovaná

Martina K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx

je vinna, že

v blíže nezjištěné době od listopadu 2023 do 4. 2. 2024 v Ostravě, s vědomím, že v České republice není bez příslušného zákonného povolení možno bez omezení nakládat s psychotropními a návykovými látkami, zejména MDMA, zvanou extáze, využitelnou pro toxikomanii, si tuto psychotropní látku obstarala od jiné osoby a jako uživatelka této látky, se znalostí jejich negativních účinků na lidský organismus, tuto následně v nezjištěném množství poskytla přesně nezjištěnému počtu osob, mimo jiné Taťáně L., nar. xxx, Lucii Č., nar. xxx, a Sandře W., nar. xxx, a to nejméně v jednom případě v noci z 3. 2. 2024 na 4. 2. 2024 v xxx, na ulici xxx, v xxx, přičemž Sandra W. takto nabídnutou látku v noci z 3. 2. 2024 na 4. 2. 2024 v xxx užila, načež dne 4. 2. 2024 v době okolo 10:00 hodin v xxx, na ulici xxx, v bydlišti svých příbuzných, v němž přespala po odchodu z xxx, byla nalezena bez známek života, přičemž bezprostřední příčinou smrti Sandry W. bylo akutní selhání srdce při ovlivnění organismu extází, s toxickou hladinou extáze v krvi ve výši 287 ng/ml, kdy smrt Sandry W. nastala dne 4. 2. 2024 v době kolem 6:00 hodin,

přičemž látka MDMA, extáze, chemicky definována jako 3,4-methylendioxymetamfetamin, je psychotropní látkou, která je zařazena do seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uvedena v příloze č. 4 k Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydané na základě zmocnění uvedeného v § 44c odstavec 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách,

a nakládala s MDMA bez splnění podmínek k nakládání s touto látkou stanovených zákonem, aniž měla v úmyslu tyto podmínky splnit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.

tedy

neoprávněně jinak jinému opatřila psychotropní látku a způsobila tímto činem smrt,

čímž spáchala

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odstavec 1, 4 písmeno a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 283 odstavec 4 trestního zákoníku a § 58 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let.**

Odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaná zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná **povinna zaplatit** na náhradě **majetkové škody** poškozené **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna** se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, IČ: 47672234, (VS 2024001239), částku ve výši **6 973 Kč.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaná Martina K. u hlavního líčení podle § 206c trestního řádu prohlásila, že je vinna spácháním skutku uvedeného v obžalobě a souhlasí i s právní kvalifikací tohoto skutku uvedenou v obžalobě státního zástupce. Poté, co další přítomné strany řízení u hlavního líčení navrhly soudu zmíněné prohlášení akceptovat, soud dle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalované, když toto prohlášení viny je v souladu se zjištěným skutkovým stavem (vyplývajícího z relevantních důkazů ve spise shromážděných) a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalované, a současně rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalované, nebude provádět. (pozn. soud pouze ještě nad rámec vlastního prohlášení viny obžalovanou provedl ve výroku rozsudku opravu písařské chyby, která nebyla soudem výslovně zmíněna před vlastním prohlášením viny obžalované v rámci hlavního líčení, kdy v části popisu skutku je v obžalobě uvedeno „…načež dne 4. 2. 2023…“, zatímco má být správně uvedeno „…načež dne 4. 2. 2024…“).

2. Je tedy zřejmé, že obžalovaná se dopustila jednání, jež je popsáno shora ve skutkové větě tohoto rozsudku, na jehož popis soud pro stručnost odkazuje. Toto popsané jednání bylo právně kvalifikováno jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odstavec 1, 4 písmeno a) trestního zákoníku, neboť obžalovaná neoprávněně (nakládala s MDMA bez splnění podmínek k nakládání s touto látkou stanovených zákonem) jinak jinému opatřila (konkrétně Taťáně L., Lucii Č., a Sandře W., a to nejméně v jednom případě v noci z 3. 2. 2024 na 4. 2. 2024 v xxx předala) psychotropní látku (konkrétně MDMA, neboli extázi, chemicky definovanou jako 3,4-methylendioxymetamfetamin) a způsobila tímto činem smrt (poškozené Sandry W., když příčinou její smrti, jež nastala dne 4. 2. 2024 v době kolem 6:00 hodin, bylo akutní selhání srdce při ovlivnění organismu extází, s toxickou hladinou extáze v krvi ve výši 287 ng/ml).

3. Soud tedy s ohledem na zmíněné přijaté prohlášení viny obžalované, kterým fakticky došlo k „ustálení“ skutkového stavu a jeho právní kvalifikace, zaměřil další dokazování v rámci hlavního líčení, které hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 trestního řádu, k vyřešení toliko dosud sporných či nevyjasněných skutečností týkajících se odpovídající sankce (trestu) za zmíněné jednání obžalované a dále vznesených návrhů poškozených na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy v penězích, přičemž o tomto dokazování ke zmíněným okruhům a závěrům soudu je pojednáno níže.

4. **Obžalovaná Martina K.** u hlavního líčení dne 13. 11. 2024 (nad rámec svého prohlášení viny) vypověděla, že by ráda řekla, že Sandra (zemřelá poškozená) byla jedna z jejich nejlepších kamarádek a ona by jí v životě neublížila. A strašně moc ji to mrzí. Kdyby mohla vrátit zpátky čas, tak to udělá. Nikdy v životě by ji nenapadlo, že by se něco takového mohlo stát. Je jí to líto, nepřestane si to vyčítat. S úhradou majetkové škody a nemajetkové újmy (sekundárním) poškozeným – rodinným příslušníkům zemřelé poškozené jí pomohla matka. Jsou domluveny, že jí to vrátí. Jedná se o její první konflikt se zákonem. Připustila, že v minulosti byla příležitostným konzumentem drogy extáze, kterou si již nikdy neaplikuje. S rodinou poškozené se dříve nekontaktovala a nevyjádřila jim lítost, neboť nad tím pořád přemýšlela, měla i rozepsaný dopis. Nevěděla, kdyby byla v jejich situaci, jestli by vůbec o něco takového stála. Nevěděla, jestli by to přijali. Určitě to není tak, že by jí to bylo lhostejné. Nedokázala se rozhodnout, co je správné, jestli by to měla udělat nebo ne, jestli by v jejich situaci byla ráda nebo ne.

5. Jako **listinné důkazy** (listiny založené na konkrétním čísle listu spisu) soud provedl, mimo dalších listin, které jsou zmíněny v jiných částech (odstavcích) odůvodnění tohoto rozsudku, také materiály specifikované v následujících odrážkách, z nichž zjistil zejména následující skutečnosti:

- prohlášení koronera (sv.1, č. l. 10), z nějž je zřejmé, že koronerem bylo provedeno ohledání zemřelé poškozené (pozn. uvedené potvrzuje vyčíslené náklady poškozené zdravotní pojišťovny);
- zpráva o lékařském vyšetření obžalované (sv. 1, č. l. 63-64), z nějž plyne, že obžalovaná po svém zadržení lékaři uvedla, že dne 4. 2. 2024 užila kolem 3.00 hod. extázi (pozn. uvedené je tak v souladu se sdělením, obžalované, že byla příležitostným konzumentem drogy extáze),
-odborné vyjádření z odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, týkající se mobilního telefonu poškozené Sandry W. s přílohou BD-R a protokol o vyhodnocení obsahu uvedeného mobilního (sv.3, č. l. 463-482), z něhož je m. j. zřejmé, že v rámci komunikační platformy je v čase 00:12 hod dne 4. 2. 2024 zaznamenán počátek komunikace poškozené Sandry W. s obžalovanou viz „nechci otravovat, ale tak za hodinlku nedáme emo? Jako klidně ti to zaplatím“ na což obžalovaná reaguje „jak chceš je to na tobě“ atd., tedy z komunikace plyne, že poškozená sama aktivně iniciovala pozdější užití uvedené psychotropní látky její osobou, přičemž je i z další komunikace zřejmý i kamarádský vztah mezi poškozenou a obžalovanou (pozn. uvedené opět zapadá do výpovědi obžalované).

6. Jiné důkazy soud neprovedl (ostatně jiné důkazy nebyly ani stranami řízení navrhovány), neboť by podle soudu byly nadbytečné a nijak by nezměnily důkazní situaci a závěry z ní plynoucí, z nichž soud vycházel při ukládání sankce v rámci tohoto rozsudku, popř. při rozhodování o náhradě majetkové škody či nemajetkové újmy v penězích, jak je o tom pojednáno níže.

7. K **osobě obžalované** soud dále zjistil, mimo skutečností rozpoznaných a zmíněných shora v rámci provedených důkazů, že v tomto řízení byla jmenovaná nejprve stíhána vazebně. Obžalovaná byla usnesením Okresního soudu v Ostravě č. j. 0Nt 16007/2024-8 ze dne 7. 2. 2024, které nabylo právní moci dne 17. 2. 2024, (sv. 4, č. l. 610-611) vzata do vazby dle § 68 odstavec 1

trestního řádu z důvodů uvedených v § 67 písmeno a, b) trestního řádu. Usnesením Krajského státního zastupitelství v Ostravě č. j. 1 KZV 10/2024-89 ze dne 27. 2. 2024 (sv. 1, č. l. 171-173) bylo konstatováno, že u obžalované pominul vazební důvod dle § 67 písm. b) tr. řádu. Usnesením Okresního soudu v Ostravě č. j. 0 Nt 18006/2024-14 ze dne 11. 3. 2024, jenž nabylo právní moci dne 11. 3. 2024, (sv. 1, č. l. 182-183) byla jmenovaná propuštěna z vazby na svobodu za současného přijetí jejího písemného slibu a stanovení dohledu probačního úředníka nad její osobou, přičemž jí bylo m. j. stanoveno na výzvu probačního úředníka podrobit se orientačnímu testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle. Současně jí bylo uloženo předběžné opatření spočívající v zákazu užívání, držení nebo přechovávání omamných a psychotropních látek a dále uloženo omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí. Ze zprávy probačního úředníka ze dne 8. 11. 2024 (sv. 4, č. l. č. l. 617-617verte) je zřejmé, že obžalovaná je v pravidelném osobním kontaktu s probačním úředníkem. Přistupuje k plnění podmínek dohledu velmi zodpovědně, s probačním úředníkem řádně spolupracuje, dokládá veškeré potřebné dokumenty, podrobuje se testům na omamné a psychotropní látky s negativním výsledkem. Je řádně zaměstnaná ve firmě xxx vykonává managerskou pozici v provozovně xxx. U dohledu dokládá svůj legální příjem. Plní veškeré povinnosti uložené soudem v rámci nahrazení vazby dohledem. Dohled podle probačního úředníka plní svůj účel. K obžalované nebylo soudem zjištěno ani žádných jiných negativních poznatků, neboť v opisu z rejstříku trestů i v opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam (sv. 3, č. l. 546 a 561). Zaměstnavatel obžalované xxx, ji hodnotí pouze kladně, jako svědomitou, pečlivou, bezproblémovou, nekonfliktní a cílevědomou (sv. 3, č. l. 547). Dle vlastní výpovědi obžalované činí její příjem u tohoto zaměstnavatele 30 000 Kč čistého měsíčně. Údaje o stabilní práci obžalované pro uvedeného zaměstnavatel potvrzuje i zpráva České správy sociálního zabezpečení (sv. 3, č. l. 559-560).

8. Při **stanovení druhu a výměry trestu** vycházel soud u obžalované z ustanovení § 37–39 trestního zákoníku. Soud vzal v úvahu zejména následující skutečnosti. Povahu a závažnost vytýkaného trestného činu a vůbec škodlivost jednání obžalované hodnotí soud jako vysoké, kdy obžalovaná porušila zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s psychotropní látkou. Pokud jde o samotný motiv jednání obžalované, tento je jednoznačně dovoditelný z popisu skutkového stavu, kdy obžalovaná uspokojovala potřebu po droze extáze v rámci skupiny kamarádů trávících svůj volný čas. Na místě je i závěr, že obžalovaná se zapojila do činnosti na úseku nealkoholové toxikomanie dobrovolně, aniž k tomu byla donucena vnějšími okolnostmi. Pokud jde o způsob provedení činu, bere soud v úvahu právě skutečnost, že se tak stalo „ve skupině přátel“ (zjevně tedy nejde o „klasický případ dealera a odběratele“), všichni zúčastnění si nepochybně byli vědomi dané situace, popř. ji sami iniciovali, když jim bylo známo, že obžalovaná drogou disponuje (viz iniciace závadového jednání poškozenou zemřelou). Nicméně v tomto případě by soud jako „správné jednání“ očekával, že obžalovaná, která měla s poškozenou přátelský vztah, minimálně pro tento kamarádský vztah, tuto spíše bude odrazovat od požití drogy, zvláště když jí bylo i známo, že poškozená trpí vcelku závažným onemocněním (diabetes mellitus), což se nestalo. Zavinění obžalované je soudem vyhodnoceno u základní skutkové podstaty (dle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku) jako úmysl přímý dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když obžalovaná věděla a chtěla způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem. Zde soud připomíná, že skutečnost, že se v případě extáze (MDMA) jedná o drogu-psychotropní látku, s níž není možno neoprávněně nakládat, jednoznačně plyne ze zákonných a podzákonných předpisů. Vědomí obžalované o „protiprávnosti nyní projednávaného jednání“ soud dovozuje např. ze skutečnosti, že k aplikaci (užití) drogy došlo na WC (viz komunikace mezi obžalovanou a zemřelou poškozenou v mobilním telefonu). V případě kvalifikované skutkové podstaty (dle § 283 odstavec 4 písmeno a) trestního zákoníku) lze poukázat jednak na obecné povědomí o škodlivosti drog a negativní následky na lidský organismus v podobě smrti, když vzhledem k neoficiální

distribuci extáze a její nelegální výrobě nelze např. mít, a to i v uvedeném případě, kontrolu nad množstvím účinné látky v droze. Nadto množství drogy, které obžalovaná poškozené předala, může velmi reálně způsobit vážné zdravotní následky, případně i smrt (viz závěry znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství a soudní toxikologie). Na tomto místě soud připouští úvahu, že zcela jistě existují drogy-omamné a psychotropní látky, u nichž je riziko takového následku vyšší, nicméně podle nej nelze nikdy na uvedené spoléhat, nadto když konzument drogy (ten komu je droga předána) je fakticky „osobou se zvláštním osobním stavem" (viz onemocnění zemřelé poškozené), který je pachateli (tomu kdo drogu předává) znám. Z tohoto důvodu zavinění obžalované podřazuje soud pod vědomou nedbalost dle § 16 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť věděla, že způsobem uvedeným v trestním zákoníku může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nezpůsobí.

9. U jmenované je podle soudu dána polehčující okolnost dle § 41 písmeno j) trestního zákoníku, neboť projevila viditelnou snahu přičinit se o odstranění škodlivých následků svého protiprávního jednání (viz dohoda s pozůstalými, o níž je pojednáno níže, byť naopak u poškozené zdravotní pojišťovny k tomu nedošlo). Další polehčující okolností dle § 41 písmeno l) trestního zákoníku je u obžalované, že se k vytýkanému jednání fakticky doznala. Současně soud její postoj v rámci hlavního líčení (viz její prohlášení viny) hodnotí jako napomáhání při objasňování své trestné činnosti, když minimálně došlo ke „zkrácení délky" řízení před nalézacím soudem**,** což je polehčující okolnost dle § 41 písmeno m) trestního zákoníku. V souhrnu shora uvedeného lze pak u ní dle soudu dovodit i to, co sama uváděla u hlavního líčení, tedy polehčující okolnost ve smyslu § 41 písmeno o) trestního zákoníku, že trestného činu upřímně litovala (viz její prohlášení). Stejně tak je u ní dána polehčující okolnost dle § 41 písmeno p) trestního zákoníku, že vedla před spácháním trestného činu řádný život.

10. Naopak přitěžující okolností je u obžalované podle § 42 písmeno a) trestního zákoníku, že spáchala trestný čin s rozmyslem nebo po předchozím uvážení. V návaznosti na způsob samotného provedení skutku (předání drogy extáze po „jistou chvíli trvající" vzájemné domluvě se zemřelou poškozenou prostřednictvím mobilního telefonu na WC) včetně opakování vytýkaných jednání (viz předání drogy více osobám nikoliv ve stejný čas) je dle soudu uvedená přitěžující okolnost zcela zřejmá Současně je možno ve smyslu ust. § 42 písmeno m) trestního zákoníku uvažovat i o skutečnosti, že drogu extázi od obžalované obdržely i další osoby (viz skutková věta výroku rozsudku), byť u nich následek, na rozdíl od zemřelé poškozené, nebyl fatální.

11. U obžalované přicházelo v rámci ustanovení § 283 odstavec 4 trestního zákoníku v úvahu uložení trestu odnětí svobody ve výměře deset až osmnáct let nebo propadnutí majetku.

12. Podle soudu u obžalované je namístě aplikace ust. § 58 odstavec 2 písm. b) trestního zákoníku, dle něhož má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu. Soud zde znovu akcentuje skutečnosti, které zjistil k osobě obžalované, k níž jinak není žádný negativní poznatek, závěry zprávy probačního úředníka o průběhu dohledu, dle níž je možno uzavřít, že obžalovaná to se svou nápravou myslí vážně (viz např. negace příležitostného užívání drog). Současně soud přihlédl i k okolnostem, za nichž k činu došlo (viz např. iniciace jednání zemřelou poškozenou kamarádkou obžalované).

13. Za tohoto stavu věci soud uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání šesti let. Uvedená výměra na straně jedné odpovídá ust. § 58 odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku. Na straně

druhé podle soudu zohledňuje všechny shora uvedené skutečnosti a současně je schopna naplnit všechny části preventivního i ochranného působení trestní sankce, jak ve vztahu k obžalované, tak ve vztahu k širší společnosti.

14. Soud zároveň obžalovanou podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařadil pro účely výkonu tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť u ní nejsou podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

15. Se svým nárokem na náhradu **majetkové škody** se řádně a včas k trestnímu řízení připojila poškozená **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna** s požadovanou částkou ve výši 6 973 Kč, kterou žádá uhradit po obžalované z důvodu zaplacení nákladů spojených s poskytnutím lékařské péče jejich pojištěnci-poškozené Sandře W. (výjezd zdravotnické záchranné služby a koronera dne 4. 2. 2024 - sv. 3, č. l. 486-492). Uvedené bylo tímto subjektem řádně a včas doloženo v rámci uvedeného adhezního návrhu odpovídajícím vyúčtováním, o jehož správnosti soud nijak nepochybuje, neboť samotné lékařské zákroky u poškozené vyplývají i z dalších důkazů shora uvedených (viz např. zmíněné prohlášení koronera). Majetková škoda, která v řízení poškozenému subjektu vznikla, je v příčinné souvislosti s jednáním obžalované, neboť kdyby nebylo jednání obžalované, nebyl by nutný zásah zdravotníků u zemřelé poškozené a další zákroky na tento zákrok navazující. Soud tedy obžalovanou zavázal tuto částku zaplatit dle § 228 odstavec 1 trestního řádu poškozenému subjektu. K tomu soud ještě dodává, že pokud jde o nárok poškozené zdravotní pojišťovny, pak podle § 55 odstavec 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby proti pojištěnci. Podle § 2960 občanského zákoníku (dále jen ObčZ) škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péči o zdraví poškozeného, s péči o jeho osobu nebo o jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil.

16. Se svým **nárokem na náhradu majetkové škody** a **nemajetkové újmy v penězích** se řádně a včas k trestnímu řízení připojili i (sekundární) poškození – rodiče a sestra zemřelé (pozůstalé osoby) prostřednictvím svého zmocněnce. Ještě v rámci hlavního líčení došlo mezi obžalovanou, její matkou jako ručitelem a těmito (sekundárními) poškozenými prostřednictvím jejich zmocněnce k dohodě o náhradě škody a nemajetkové újmy narovnáním. Tato dohoda byla obžalovanou zcela splněna (uhrazena), což bylo potvrzeno nejen listinnými důkazy (uvedenou dohodou a potvrzeními o bankovních převodech peněžních částek), ale i ústním přednesem stran řízení zejména zmocněnce poškozených. Za tohoto stavu věci nebylo třeba již o těchto, na počátku hlavního líčení vznesených, nárocích dále rozhodovat, když byly obžalovanou zcela vyrovnány.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení), pro nesprávnost výroku o náhradě škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení). Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto

porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 13. listopadu 2024

Mgr. Roman Pokorný v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Karel Šejda.